

- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji przez Chin Haur Indonesia, PT, PT o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾; oraz
  - obciążenie Chin Haur Indonesia, PT, PT kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.
- tytułem żądania ewentualnego,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
  - rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd dokonał błędnej interpretacji art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ orzekając, że Rada nie posiadała dostatecznych dowodów, aby uznać, iż skarżąca dokonywała przeładunku. Wykładnia Sądu w zakresie przesłanek jakie muszą spełniać poszczególne przedsiębiorstwa w celu zwolnienia ich z rozszerzonych środków jest sprzeczna ze systematyką art. 13 rozporządzenia podstawowego (zarzut pierwszy).

Twierdzenie Sądu, że na podstawie dokumentów przedłożonych Sądowi, Rada nie posiadała dowodów pozwalających jej na stwierdzenie w zaskarżonym rozporządzeniu, że skarżąca dokonywała przeładunku, nie jest odpowiednio uzasadnione. Ponadto, wbrew temu co stwierdzono w zaskarżonym wyroku, zważywszy, że występowanie przeładunku zostało prawidłowo wykazane na poziomie krajowym, a wniosek skarżącej o zastosowanie zwolnienia nie był uzasadniony, jedyny wniosek jaki Rada a następnie Sąd mogli wysnuć na podstawie tych okoliczności, obejmował twierdzenie, że skarżąca dokonywała przeładunku. Sąd przyjmując odmienny wniosek przeznaczył fakty (zarzut drugi).

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. L 153, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 19 marca 2015 r. w sprawie T-413/13, City Cycle Industries/Rada Unii Europejskiej wniesione w dniu 1 czerwca 2015 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-260/15 P)

(2015/C 254/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: City Cycle Industries, Komisja Europejska, Maxcom Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

Rada wnosi do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu z dnia 19 marca 2015 r. doręczonego Radzie w dniu 23 marca 2015 r. w sprawie T-413/13 City Cycle Industries/Rada Unii Europejskiej;

- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji przez City Cycle Industries o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾; oraz
- obciążenie City Cycle Industries kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

tytułem żądania ewentualnego,

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd dokonał błędnej interpretacji art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ orzekając, że Rada nie posiadała dostatecznych dowodów, aby uznać, iż skarżąca dokonywała przeładunku. Wykładnia Sądu w zakresie przesłanek jakie muszą spełniać poszczególne przedsiębiorstwa w celu zwolnienia ich z rozszerzonych środków jest sprzeczna z systematyką art. 13 rozporządzenia podstawowego (zarzut pierwszy).

Twierdzenie Sądu, że na podstawie dokumentów przedłożonych Sądowi, Rada nie posiadała dowodów pozwalających jej na stwierdzenie w zaskarżonym rozporządzeniu, że skarżąca dokonywała przeładunku, nie jest odpowiednio uzasadnione. Ponadto, wbrew temu co stwierdzono w zaskarżonym wyroku, zważywszy, że występowanie przeładunku zostało prawidłowo wykazane na poziomie krajowym, a wniosek skarżącej o zastosowanie zwolnienia nie był uzasadniony, jedyny wniosek jaki Rada a następnie Sąd mogli wysnuć na podstawie tych okoliczności, obejmował twierdzenie, że skarżąca dokonywała przeładunku. Sąd przyjmując odmienny wniosek przeinaczył fakty (zarzut drugi).

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. L 153, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 25 marca 2015 r. w sprawie T-538/11 Belgia/Komisja, wniesione w dniu 8 czerwca 2015 r. przez Królestwo Belgii

(Sprawa C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i J.-C. Halleux oraz adwokat L. Van Den Hende)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 25 marca 2015 r.;
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie pomocy państwa na finansowanie badań przesiewowych dotyczących pasażerskich encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła [pomoc państwa C 44/08 (ex NN 45/04)];